El Cul del Pou | | Actualitzat el 16/03/2018 a les 12:44

Destrucció total

Â EDITORIAL DEL CUL
Il·lustració: Isaac Bosch

Ja ens havíem adonat que qualsevol "extracció" de la paraula "Espanya" de Manresa i comarca no era una empresa fàcil. De fet, la capacitat de l'espanyolisme més ranci per organitzar-se no és gens menyspreable. Sí, sí, ja sabem que són sempre els mateixos i en venen de fora, però la cosa és preocupant. No pas pel que fet que no siguin independentistes, només faltaria, sinó per la seva vena destructiva: en sentit figurat o diguem-ne ideològic i, malauradament, també en sentit físic. Amb nocturnitat i traïdoria, les plaques que rebatejaven la plaça d'Espanya com la de la República, instal·lades el dissabte 24 de febrer pels CDR, la CUP i l'ANC, van aparèixer esmicolades el dilluns 26. La reivindicació no va durar ni quaranta-vuit hores.

I això que la plaça és ben concorreguda. Si es tractés d'un altre racó del centre històric, potser ningú no se n'hauria adonat, tenint en compte que tot està pengim-penjam i ningú sembla que s'esmerci gaire a arranjar-ho. En aquests punts, la destrucció és crònica, potser fins i tot terminal. Deu ser que ens falta tremp democràtic i, sobretot, autoestima. Mireu, per exemple, Girona, un nucli antic ben arregladet, les façanes de colors mirant l'Onyar i, des del mitjans del més passat, amb una plaça de l'1 d'octubre que, per votació municipal, ha "esborrat" l'antiga plaça de la Constitució. Decisions polítiques fermes i fets enlloc de paraules. És clar que aquí no hi resideix un president a l'exili, també és veritat.